

AE 1919

Ἀμφιαρείων ἐπιγραφαί: ὑπὸ Β. Διονόδορον. 73

III σ. 138 καὶ SIG³ IV σ. 162 ἐν Ἀμφιαρείῳ ἴσως τιμᾶται ὁ πατήρ τοῦ Φορμίωνος ἢ ὁ τοῦ Ἡρακλείδου, ἤγγου ἐκεῖτο *λγ Πυθώνα Φορμίωνος ἢ Βίσθαι Ηρακλείδου*.

103₃ ἐν τῇ ἀνακληρώσει προουκρίθη, ὡς εἴρηται, ἢ προσθήκη τοῦ καὶ πρὸ τοῦ αὐτῶν καὶ τὸ αὐτοῖς τοῦ αὐτῶν.

103₄ ὡς Ὀλυμπίχου εἶνε τὸ πατρόθεν τοῦ ἐπιψηφίζοντος· διότι ἐν Ἀμφιαρείῳ, ὅπου ἀν ἐπὶ τέλει τῶν ἐν τῇ κοινῇ γεγραμμένων ψηφισμάτων ἐπιφέρειται τι ἄλλο μετὰ τὸ καθάπερ κλπ, τοῦτο εἶνε μόνον τὸ περὶ τοῦ ἐπιψηφίζοντος, ὅπερ ἄλλως ἔστιν ὅτε κεῖται ἐν ἀρχῇ τοῦ ψηφίσματος πρὸ τοῦ εἰπόντος· φέρεται δὲ ὡς μὲν ἐπὶ τὸ πολὺ πατρόθεν: ἐπιψηφίζεν δαῖνα δαῖνος, ἐνὶ αἰκίᾳ δὲ ἀνεῖ τοῦ πατρόθεν· τὸ ῥῆμα φέρεται μετὰ τοῦ παραγωγικοῦ ἢ ἀνεῖ δὲ αὐτοῦ τετρακίς (ἀπαξ πρὸ φωνήεντος, AE 1892₄₅ (74), ἐπιψηφίζε Ἀσώπων Μικθίου), πρὸ ΑΔ 1913₂₁₁ 1916₁₁ 633. Τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἐνθάδε ἐπιψηφίζοντος εἶνε ἄδηλον· διὰ τοῦ ἀνακληρούμενου Ἐρμόδωρος ὁ στίχος γίνεταί τῶν προηγούμενων ὄσι που γραμμασι μακρότερος, ἀλλὰ πάνυ πιθανὸν ὅτι τὸ ἐλλεῖπον τοῦ στίχου ἦν πως πυκνότερον κεχαραγμένον, εἰ δὲ μή, τὸ ὄνομα ἦν ἐλίγῳ βραχύτερον, *λγ Τίμαρχος*. Ὁ οἶκος τοῦ Ὀλυμπίχου ἦν τῶν ἐπιφανῶν· καὶ Ὀλύμπιχος μὲν φέρεται ὡς ἱερεὺς ἐν IG 336(=EHoffmann SEG 389, AE 1892₄₉ (80), Diels WkPh 1893) καὶ 341(=AE 1891₁₂₅ (54,6) καὶ AE 1892₄₅ (74), ἔτι δὲ μνημονεύεται ὡς πατήρ τοῦ εἰπόντος τὸ IG 278 (καὶ σ. 744), τοῦ καὶ ἐνθάδε ἴσως ὡς ἐπιψηφίζοντος φερομένου, καὶ ὡς ἀναθεὶς δύο ἀργυροῦς μαστοῦς ἐν IG 3498_{46,17} 59, ἄλλος δὲ ἱερεὺς Ὀλύμπιχος ἀπαντᾷ ἐν νεωτέρῳ ψηφίσματι IG 388₁, οὗτος δὲ εἶνε, ὡς εἰκόσαι, ὁ εἰπὼν τὸ IG 411 (=SIG 308, πρὸ σημ. 1) Ὀλύμπιχος Ἐρμόδωρου, ὁ αὐτὸς δὲ εἶνε καὶ ὁ πατήρ τοῦ ἐν 413₁₇ ἱερέως καὶ πρεσβυτοῦ Ἐρμόδωρου, ἴσως δὲ καὶ ὁ εἰπὼν τὸ 399 δαῖνα Ἐρμόδωρου, τῆς αὐτῆς δὲ ἴσως οἰκίας ἦν καὶ ὁ ἐν IG 416_{35,16} ἄνδρας δόλιχον νικῆσας Ὀλύμπιχος Τίμαρχου· Ἐρμόδωρος δὲ (ἄδηλον τὸ πατρόθεν) φέρεται ὡς ἄρχων τῆς πόλεως (Ἄρωπος) ἐν IG 261 καὶ 293, Ἐρμόδωρος δὲ Ἐρμοκράτους (ἱερέως, IG 358 359 367, πρὸ 3498₂₃ ἄλλος[δηλ. ἀργυροῦς μαστός] Ἐρμοκράτου, ἀδελφὸς Θεοπέ-

λους, εἶπεν τὸ IG 338, Ἐρμόδωρος δὲ ἱερεὺς ἀπαντᾷ ἐν IG 378, ὃ πρὸ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράνου καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λιθουργοῦ κεχαραγμένον IG 379, ὅπερ ἐψηφίσθη τῷ ἐφεξῆς ἴσως ἔπει, ἐλίγῳ ἐκείνου ὕστερον (πρὸς τοὺς μῆνας), ἐπὶ ἱερέως Τίμαρχου, ἴσως τοῦ πατρὸς τοῦ εἰρημένου νικητοῦ IG 416. Ὁ δὲ Θεοπέλης εἶπεν τὸ IG 359, ὡς δὲ εἰκόσαι, ἀνεῖ γὰρ τοῦ πατρόθεν κεῖται, καὶ τὸ 371, ἀναγράφεται δὲ καὶ ἐλίγῳ ἀργυροῦ φέρουσα ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Θεοπέλης ἐν IG 3498₅, ἕκγονος δὲ αὐτοῦ ἦν Θεοπέλης, ὁ πατήρ Δημανίετου, τοῦ συμπρεσβεύσαντος τῷ εἰρημένῳ ἱερεῖ Ἐρμόδωρῳ Ὀλυμπίχου ἐν IG 413₁₅.

104 (εἰκ. 4):

Βοιωτῶν προξενία δαῖνα Διονόδορον ἐθνικόν.

Στήλης ἀσβεστολίθου ἀριστερὸν ἀπόμνημα, ἐλλίπες ἄνω τε καὶ κάτω καὶ δεξιὰ καὶ ἀπίσω· ὕψ. 0 20, πλ. 0 19, πᾶρ. 0 13· ἠύρεθη παρὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμᾶρου ἔχθης πηγῆν. τὰ γραμματα (ὕψ. 0 013) ἐντὸς προκεχωραγμένων γραμμῶν· τὸ ο κεχάραται ὡς βέβαιον διαμ. ± 0 005 (πρὸ ἐν Μαντινεῖα IG V₂ 323).

4: Βοιωτῶν προξενία (ἐπιγρ. ἀρ. 104).

πρόξενον εἶμ[εν κῆ εὐεργέταν
τῷ κυνῷ Βοιωτῶν ± 7 $\frac{1}{2}$ (*λγ* Τίμαρχον)
Λειοντίσ[ου] Σ[υνουσία αὐτῶν
κῆ ἐκγόν[ω]ς κῆ [εἶμ]εν αὐτῷ ἀσλίταν
5 κῆ ἰσοτέλιαν κῆ ἀσφάλιαν κῆ πολέ
μω κῆ ἰρ[άν]ας-

104₁ πρὸ τοῦ στίχου τούτου κατὰ τὰ γνωστὰ ἔκειτο δαῖνα δαῖνος ἐθνικὸν ἔλεξε· δεδόχθη κλπ (ἀνεῖ τοῦ δεδόχθη ἄ. ἀρ. 99 σ. 64). μετὰ τὸ εἶμ[εν] ἔκειτο τὸ κῆ εὐεργέταν, ὅπερ μόνον ἐν ἀρ. 101 καὶ 102 καὶ ἐν τῷ ἐξῆς ἀρ. 108 παρακλείεταί· ἐκ